

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Honusovou v právní věci

žalobkyně: **B. C.**

zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Mikulíkem Hamele, Ph.D.
sídlem Josefa Václava Sládka 35, 738 01 Frýdek-Místek

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2025 č. j. MSK 6382/2025, ve věci
dopravního přestupku

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2025 č. j. MSK 6382/2025, kterým bylo změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 17. 1. 2024 č. j. MMFM-11764/2024. Označeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo mj. rozhodnuto o vině žalobkyně z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“) porušením ust. § 11

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

odst. 1 téhož zákona, kterého se z nedbalosti dopustila tím, že dne 1. 7. 2023 v 19:35 hod. v obci Frýdek-Místek, na ul. Stará riviéra, poblíž č. p. 1255 při řízení vozidla Škoda Fabia RZ X nejela vpravo, při pravém okraji vozovky. Za tento přestupek byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 1 900 Kč a dále povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. V žalobě žalobkyně vymezila tyto žalobní body:

1) Argumentace žalovaného je zcela nelogická, neboť podle ní jakýkoliv řidič motorového vozidla by byl vinen při dopravní nehodě s cyklistou či jiným účastníkem silničního provozu již tím, že řídí motorové vozidlo, aniž by byla zjištěna konkrétní míra zavinění na takové dopravní nehodě. Rovněž byla žalovaným zcela bagatelizována výrazná opilost cyklisty.

2) Žalovaný převzal odůvodnění správního orgánu I. stupně a argumentoval pouze tím, že žalobkyně nejela důsledně při pravém okraji vozovky, ačkoliv tento závěr není podepřen žádnými relevantními úvahami a nevyvrací argumentaci žalobkyně, že nemohla přes veškerou snahu zabránit dopravní nehodě. Argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí svědčí o alibistickém přístupu správních orgánů obou stupňů, když ani jeden objektivně nezjistil zavinění účastníků dopravní nehody, a raději oba účastníky uznaly vinnými z přestupků uvedených ve výrokové části prvostupňového rozhodnutí. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou proto nesprávná a nezákonná.

3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobkyně podanou žalobou brojí pouze proti výroku o vině z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalovaný zdůraznil, že správní orgány nerozhodují o dopravních nehodách jako takových (tím méně stanovují případné podíly jednotlivých účastníků na zavinění nehody), nýbrž rozhodují o přestupcích jednotlivých účastníků silničního provozu. Podle žalovaného bylo prokázáno, že žalobkyně porušila zákonnou povinnost jet při pravém okraji vozovky, neboť neexistovaly žádné zvláštní okolnosti ve smyslu § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu, které by jí v tom bránily. Zaviněné jednání žalobkyně v projednávané věci nemělo vliv na způsobení dopravní nehody a jednání žalobkyně správní orgány nepovažovaly za příčinu vedoucí ke střetu vozidel, což je zřejmé z výroku i odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 5). To však nic nemění na tom, že se žalobkyně přestupku prokazatelně dopustila. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

4. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 1. 7. 2023 v 19:35 hod. v obci Frýdek-Místek, na ul. Stará riviéra poblíž č. p. 1255 došlo k dopravní nehodě tím, že S. S. při jízdě na kole nejel vpravo při pravém okraji vozovky, v důsledku čehož došlo ke střetu s protijedoucím vozidlem Škoda Fabia RZ X, jehož řidička (žalobkyně) rovněž nejela vpravo při pravém okraji vozovky. Před střetem s cyklistou žalobkyně zastavila, takže v době střetu již nebyla v pohybu. V plánu z místa nehody je zachycen způsob a směr jízdy obou vozidel a místo střetu, což odpovídá protokolu o nehodě v silničním provozu. Součástí spisu je také pořízená fotodokumentace a videozáznam předložený žalobkyní. Orientálním vyšetřením zjišťujícím obsah alkoholu v dechové zkoušce byla zjištěno, že S. S. řídil kolo po předchozím požití alkoholických nápojů, kdy nejnižší prokazatelná hodnota alkoholu v jeho krvi byla ve výši 2,07 g/kg. Dne 17. 1. 2024 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje P.S.

č. j. MMFM-11764/2024, jímž uznal S. S. vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. c) a písm. k) zákona o silničním provozu (tj. řízení vozidla ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil požitím alkoholického nápoje, a porušení povinnosti jet vpravo při pravém okraji vozovky),

za což mu byla uložena pokuta ve výši 8 900 Kč a náhrada nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč. Tímtež rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením povinnosti podle § 11 odst. 1 téhož zákona, když při řízení vozidla nejela vpravo při pravém okraji vozovky, za což jí byla uložena pokuta ve výši 1 900 Kč a povinnost paušální náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání ze dne 16. 2. 2024, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

5. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písm. a) – j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.
6. Podle ust. § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu, na pozemní komunikaci se jezdí vpravo, a pokud tomu nebrání zvláštní okolnosti, při pravém okraji vozovky, pokud není stanoveno jinak.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž byl vázán skutkovým a právním stavem, který zde byl v době rozhodování správního orgánu, a dále obsahem žalobních tvrzení (§ 72 odst. 1, 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“).
8. V podané žalobě žalobkyně brojila především proti z jejího pohledu nelogické argumentaci žalovaného v otázce posouzení viny žalobkyně na dopravní nehodě, včetně bagatelizace výrazné opilosti cyklisty.

9. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že prvostupňovým rozhodnutím byly posouzeny a rozhodnuty přestupky obou účastníků dopravní nehody, tj. jak žalobkyně, tak cyklisty. Prokázaná opilost cyklisty Skopala byla správním orgánem I. stupně zohledněna v rozhodnutí o jeho vině z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Současně byl cyklista uznán vinným dalším přestupkem dle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobkyně pak byla uznána vinnou z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona spočívajícího v tom, že nerespektovala ustanovení § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu, když nejela vpravo při samém okraji vozovky.

Výrokem o vině žalobkyně tedy bylo posouzeno její vlastní jednání, proti čemuž žalobkyně nijak konkrétně nebrojí, ani netvrdí, že se tohoto přestupku nedopustila nebo že jí ve splnění zákonné povinnosti jet při pravém okraji vozovky bránily zvláštní okolnosti. Její argumentace je založena na posouzení míry zavinění na dopravní nehodě, což však je úhel pohledu, který správní orgán neposuzoval, neboť takové posouzení nespadá do jeho pravomoci. Účast na dopravní nehodě a míru zavinění aktérů dopravní nehody šetří dopravní policie. Prvostupňový správní orgán v postavení specializovaného správního orgánu ve

smyslu ust. § 124 odst. 1 zákona o silničním provozu vykonává státní správu ve věcech provozu na pozemních komunikacích, včetně rozhodování o přestupcích fyzických osob, jichž se dopustily za provozu na pozemních komunikacích. Skutkové podstaty jednotlivých přestupků fyzických osob jsou vtěleny do ust. § 125c zákona o silničním provozu. Na základě uvedeného krajský soud uzavírá, že správní orgány obou stupňů postupovaly v souladu se zákonem vymezenou pravomocí. Obrana žalobkyně založená na argumentaci, která proti sobě staví skutečnost, že nemohla dopravní nehodě zabránit a porušení povinnosti jet důsledně při pravém okraji vozovky, je nepřipadná, neboť tyto dva jevy nelze z povahy věci srovnávat. Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je seznatelné, že správní orgány nepřisuzují žalobkyni vinu za spáchání dopravní nehody, což však neznamená, že nenaplnila skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobní bod je tudíž nedůvodný.

10. Také v další části žaloby žalobkyně namítla, že je jí kladeno za vinu pouze to, že nejela důsledně při pravém okraji vozovky, což však není podepřeno žádnými relevantními úvahami a nevyvrací argumentaci žalobkyně, že nemohla přes veškerou snahu zabránit dopravní nehodě.
11. Také v tomto žalobním tvrzení tedy žalobkyně klade důraz na svou míru zavinění na dopravní nehodě.
12. Žalovaný se průběhem dopravní nehody zabýval detailně na str. 5 napadeného rozhodnutí a žalobkyně v žalobě proti zde učiněnému popisu dopravní nehody a závěru o porušení povinnosti žalobkyně jet při pravém okraji vozovky nic konstruktivního neuvedla. Shodný popis videozáznamu, jenž předložila žalobkyně v řízení jako důkaz, je obsažen rovněž na str. 4 prvostupňového rozhodnutí. Závěry správních orgánů obou stupňů, že se žalobkyně dopustila předmětného přestupku, jsou podloženy videozáznamem, jenž je v souladu s fotografiemi z místa nehody i s výpověďmi účastníků nehody.
13. Pokud se žalobkyně pozastavuje nad převzetím částí odůvodnění správního orgánu I. stupně do napadeného rozhodnutí žalovaného, krajský soud uvádí, že dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) i právní doktríny tvoří řízení před správním orgánem I. a II. stupně jeden celek. Projevem této zásady jednoty správního řízení je pak to, že odvolací orgán může odstranit vady odůvodnění správního orgánu I. stupně tím, že prvoinstanční rozhodnutí doplní či koriguje svým odůvodněním, jednak to, že není nezbytné, aby se odvolací orgán podrobně vypořádával s otázkami, které již byly zodpovězeny správním orgánem prvostupňovým, pokud se s jejich posouzením ztotožňuje. Za takové situace postačí, pokud na konkrétní pasáže rozhodnutí správního orgánu I. stupně s osvojující poznámkou odkáže (viz např. rozsudky NSS sp. zn. 6 Ads 134/2012, sp. zn. 6 As161/2013 nebo sp. zn. 2 Ads171/2019-všechny dostupné na www.nssoud.cz).
14. Soud již výše uvedl, že správní orgány obou stupňů se zcela správně nezabývaly zjištěním míry zavinění dopravní nehody oběma účastníky nehody, neboť k tomu nejsou zákonem o silničním provozu zmocněny.

15. Na základě uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně byly vydány na základě dostatečně a náležitě zjištěného skutkového stavu, v souladu s obsahem správního spisu a výroky o spáchání přestupků jak žalobkyní, tak druhým účastníkem dopravní nehody jsou podpořeny řádně provedeným dokazováním. Závěry správních orgánů obou stupňů vyjádřené v odůvodnění jejich rozhodnutí jsou srozumitelné, přezkoumatelné a věcně správné.
16. Jelikož krajský soud neshledal žádný z žalobních bodů důvodným, žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
17. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v tomto řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. května 2025

JUDr. Miroslava Honusová
samosoudkyně